

Klasyfikacja

Klasyfikowanie wymaga posiadania stałego punktu odniesienia, w tym przypadku jest nim aplikacja internetowa o nazwie „Koder” (dostępna na mojej stronie – www.krechy.pl). Koder jest interaktywnym zbiorem słów i pojęć zaczerpniętych z słowników, z literatury technicznej oraz z mowy potocznej.

Pojęcia zawarte w koderze będą docelowo uszeregowane następująco:

- koder jest podzielony na dziewięć (9) działów tematycznych,
- każdy dział jest podzielony na dziewięć (9) grup,
- każda grupa jest podzielona na sto (100) klas ,
- każda klasa jest podzielona na sto (100) rodzajów.

Przykładowy zapis wygląda następująco:

E-11-1909

(kod klasyfikacji jest strukturą drzewiastą) gdzie:

- E** etap (jest 36 etapów oznaczonych jedno-znakowo np.: **E** -"element"),
- 1** dział (docelowo 9 działów tematycznych oznaczonych jedno-cyfrowo np.: **E-1** -"d-mech"),
- 1** grupa (jest 9 grup/dział oznaczonych jedno-cyfro np.: **E-11** -"składnik"),
- 19** klasa (docelowo 100 klas/grupę np.: **E-11-19** -"jednorodny"),
- 09** rodzaj (docelowo 100 rodzajów/klasę np.: **E-11-1909** -"odlew").

jest możliwość odczytania w następujący sposób:

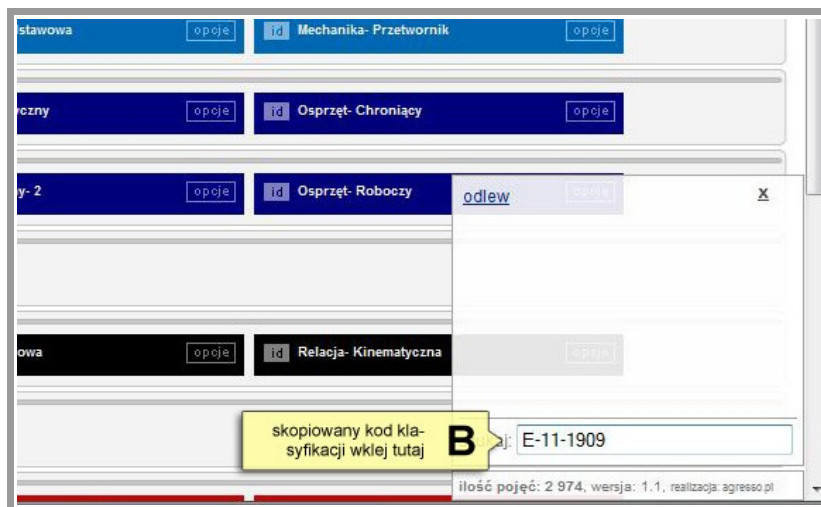
E-11-1909 („element_d-mech_składnik_jednorodny_odlew")

Koder jest wyposażony w własną wyszukiwarkę, która wskazuje dane pojęcie, wystarczy wpisać kilka znaków słowa i zatwierdzić klawiszem ENTER, następnie wyświetlona zostanie lista podpowiedzi.

Proszę wybrać wskaźnikiem myszki interesującą nas podpowiedź, a zostaniemy przeniesieni do danego hasła w otwartym oknie kodera, następnie czynność proszę wykonać zgodnie z instrukcją zawartą na podstronie o nazwie [pomocne narzędzia](#).

R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	AA	AB	AC
ID	WERSJA	LICZNIK	NAZWA PLIKU	NAZWA (słowa kluczowe)	INDEKS OBIEKTU (numer dokumentu)	ZNACZENIE KODU (komentarz)	KOD (klasyfikacja)	STREŻKA ODCZYTU	OPIS OBIEKTU	DATA (dział / miesiąc)	
1	010	010	POKRYWA_OKRAJ LA Odlew 22 (E- 0001)A-B-C(010)	POKRYWA_OKRAJ LA Odlew 22 (A-B- C)(010)	(E-0001)A-E-C(010)	element techniczny składnik jednorodny odlew	E-11-1909			22	03
2	010	010	INNY Klocek_obrotowy 12 (E-0002)A-L(010)	INNY Klocek_obrotowy 12 (A-L)(010)	(E-0002)A-L(010)					11	05
3	010	010	W_cil_maski 20K (E-0003)A(010)	W_cil_maski 20K (A)(010)	(E-0003)A(010)	element techniczny funkcja znamienna W_cil_maski	E-12-0923			17	04
4	010	010	Koncówka_kable	Koncówka_kable		skrusz-mech- skrusz-mech- skrusz-mech-					

Wyszukiwarka potrafi również wskazać wartość kodu, aby to unaocznić proszę wkleić np.: **E-11-1909** (jak na powyższym obrazku) i zatwierdzić klawiszem ENTER:

Skutkuje to wyświetleniem podpowiedzi („odlew”) oczywiście funkcjonalność kodera jest zachowana i po wskazaniu słowa np.: „odlew” zostaniemy przeniesieni do danego hasła w otwartym oknie kodera. Dalej proszę postąpić zgodnie z wcześniejszą z instrukcją.

Kilka słów uzupełnienia na temat zastosowanej metody klasyfikacji.

Pliki zapisujemy do tak zwanego „magazynu” w czym pomaga dostępny na stronie plik arkusza kalkulacyjnego zapisany w darmowym programie OpenOffice.org Calc (nawiasem mówiąc jest to bardzo dobry program i wydajny z intuicyjną obsługą potrafi otwierać i zapisywać pliki w formacie Excel-a).

Sugerował bym aby w nazwach elementów nie wplatać nazw głównych wyrobów bądź zespołów, w których skład te bryły, części, detale, elementy czy też fragmenty wchodzi, wprowadza to zamęt w chwili gdy zaczniemy używać tych „elementów” w innych zespołach lub wyrobach.

Podstawowym zadaniem systemu klasyfikacji jest możliwość odszukania zadanego pliku, temu zadaniu służy kod wygenerowany w koderze. Wyszukiwanie prowadzimy siłami arkusza kalkulacyjnego spełniającego funkcje prostej bazy danych, w którym filtrujemy wartości kodu pobrane z kodera.

Arkusz nadaje też wartość -ID- w chwili wklejenia danych do kolumny A.

Proszę nie zapomnieć o wklejaniu do arkusza tak zwanej - ścieżki dostępu do pliku w systemie - w kolumnie Z.

Wartość -ID- zostanie wpleciona w nazwę pliku, oraz w inne wartości przygotowane dla tabelki rysunkowej.

Z powyższego wynika, że koder stosuje klasyfikację **technologiczno-konstrukcyjną**, w przypadku klasyfikacji **kompletacyjnej** w danych wyrobach lub zespołach - to sugerują metodę zero jedynekową.

Co to znaczy?

Nie ma możliwości wygenerowania klasyfikatora kompletacyjnego w postaci ogólnodostępnej, dlatego musimy to wykonać ręcznie w arkuszu załadowując dane metodą zero jedynekową w odpowiednie pola, w zakresie oznaczonym nagłówkiem *kompletacja*. Oczywiście są firmy które oferują systemy uszycie na miarę, tego typu programy potrafią wykonać tego typu klasyfikacje lecz są to produkty dedykowane do określonych zastosowań, za odpowiednią cenę.

Informacje uzupełniające.

Dekompozycja czyli rozłożenie wytworu na człony, przeprowadzimy postępując wg. poniższego schematu hierarchii:

System

- skoordynowany układ elementów , zbiór tworzący pewną całość, uwarunkowaną stałym, logicznym uporządkowaniem jego części składowych

Zespół

- komplet narzędzi, przyrządów, urządzeń spełniających określoną funkcję;
- część urządzenia składającego się z wielu elementów, jednostek, grup, innych zespołów.

Grupa

- pewna liczba jednostek skupiona w wyodrębniającą się całość; zespół, rodzina.
- proponuję nazywać złożenie elementów - bez możliwości ruchu np. znitowanych, zgrzanych, spawanych

Jednostka

- wyodrębniona, jednolita całość, podstawowa całość organizacyjna będąca częścią większego zespołu.
- wykonany przez innego wytwórcę (np. pojedynczy przedmiot, rzecz, jednostka napędowa, statek)

Element

- część składowa jakiejś całości; element konstrukcyjny maszyny, np. nity, śruby, nakrętki, wały.
- finalny samodzielny (np. pomalowany , ocynkowany lub wypraska-plastikowa).

Detal

- szczegół wchodzący w skład czegoś, drobiazg. Drobny element budowlany lub dekoracyjny. Detale elewacji, wnętrza.
- gotowy samodzielny (bez obróbki finalnej, wykańczającej).

Część

- wycinek jakiejś całości, będący wynikiem podziału, kawałek, odcinek, ułamek.
- wstępnie przetworzona np. przygotówka surowa (pocięta i przygotowana do dalszej obróbki).

Bryła

- ciało, którego ściany stanowią figurę powstałą przez obrót innej figury dookoła jej osi symetrii, np. walec -obrot prostokąta, stożek -obrot trójkąta.
- pozwala określić obszar w którym możemy wygenerować funkcjonalny element

Fragment

- wycinek (np. kawałek większej części, składnik wspólny dla innych detali, elementów) urywek.
- fragment konstrukcyjny (część elementu konstrukcyjnego, wyróżniająca się pod względem budowy i przeznaczenia, np. łeb nitu, czop wału.

Tak więc

-fragment jest najniżej w hierarchii jest składnikiem obecnym na wszystkich możliwych poziomach dekompozycji wytworu.

-bryła może być na przykład surowcem zakupowym, masą do przeróbki z której można wyodrębnić część materii do obróbki w tym wypadku jest to część surowa wstępnie uformowana

-część jako przygotówka pozwala przejść poprzez kolejne stadia procesu technologicznego do fazy przejściowej zwanej detalem

-detal posiada zasadnicze cechy gotowego elementu takie jak np. kształt lub wymiar

-element jest to przetworzony detal czyli np. zahartowany, pokryty powłoką galwaniczną itp.

Posiadając kolekcje części detali i elementów możemy je zgrupować w

-grupę gdzie elementy mogą być połączone za pomocą detali np.: nitów, natomiast wcześniej przygotowane części mogą być przyspawane lub zgrzane do istniejącej już grupy lub

-zespół posiadający w sobie inne grupy i elementy

oczywiście aby dopełnić możliwości kompletacyjne możemy dodać kilka jednostek, na przykład części zakupowych

jednostki napędowej typu silnik elektryczny,

jednostke centralną sterującą całym systemem typu (sterownik komputerowy) który jest umieszczony w jakimś elemencie blaszanym a może kompozytowym lub innej grupie pełniące funkcje osłonowe, chłodzące itp.

Tak więc doszliśmy do pojęcia **systemu**, który jest integralną częścią wytworu, produktu.

Tym produktem może być: **maszyna, urządzenie, przyrząd, aparat, narzędzie.**